

פרטיכל מס. ג/2

מישיבת ועדת העבודה

ביום ב', יד' בכסלו תש"י (5.12.49)

נוכחים חברי הוועדה: היו"ר ע. גלובמן
מ. בנטוב
א. גולדראט
נ. הרפז
ח. כהן-מגורי
ח. למדן
ח. רובין
א. כהן

שרת העבודה גולדה מאירסון

מוזמנים: מר י. פינקלשטיין - מנהל משרד העבודה.

סדר-היום: העסקה ושיכון.

הישיבה נפתחה בשעה 11,00.

ע. גלובמן: אני פותח את הישיבה. נשאו לויכוח שלשה חברים.

ח. רובין: אעיר הערות קצרות. אינני רוצה לחזור על השאלה שטלתי בישיבה שלפני האחרונה, בקשר עם המספרים. התומר שקבלתי אינו מתיר את הסתירות בקשר עם הערכת ימי-העבודה שהיו בעבר. אני רוצה לחזור על הדברים, בקיצור. שמענו מדי פעם בפעם מפי שרת העבודה ומפי מר פינקלשטיין הערכות על ימי-עבודה שחולקו. ביולי, בישיבת ועדת העבודה, נחננו לנו המספרים אשר פרטתי אותם בישיבה האחרונה, סיכום של 28 אלף ימי-עבודה עד סוף אוקטובר. המספרים ניהנו אז לא לפי ימי-העבודה, אלא לפי העסקים בכל חודש, לפי מספרי שרת העבודה ומועצת לשכות העבודה, הו"ך מספר העסקים בספטמבר ל-9900. אם מגבילים את מספר הימים ל-25 ימי-עבודה בחודש, מתקבלים 245 ימי-עבודה בחודש זה. ע"י השבון פשוט, מגיעים למספר אחר מזה שניתן לנו ע"י שרת-העבודה.

- 2 -

במידה שבדקתי את החומר שהוגש לנו, הגעתי למספר 1,050,000/עבודות ימי בשיכון, ולא ל-1,300,000. אני חוזר על בקשתי שנשמע הסבר בענין המספרים.

לקראת העתיד, כרצוני לומר מלים ספורות. אני חושב שהכנסת, על כל מפלגותיה, יכולה להיות מאוחדת בענין זה. אנו, על כל פנים, נתמוך בענין זה בכל סמך קונסטרוקטיבי, ונעשה הכל על מנת לגייס את אותם האמצעים הדרושים, כדי להעביר את העבודה במהרה הרבה יותר רחב. החשבונות לעתיד ברורים לכל אחד. מספר היוצאים על שוק העבודה, עם גמר הקטיף, יעלה באופן נכר. העבודה העקרית צריכה להיות להכטיח עבודות במסגרת רחב עם גמר תקופת הקטיף, כלומר, בערך החל מחודש אפריל. בינתיים שמענו משרת העבודה, והדבר פורסם בעתונות, שישנה תכנית בנייה של 20 אלף יחידות-דירות, ותכנית שאיננה עדיין מעובדת באופן שלם, של 60 אלף יחידות נוספות. מתוך 20 אלף היחידות, רק מספר קטן מאד באופן יחסי במסר לביצוע. חרשי הקיץ של השנה הבאה יכולים להעמיד את כולנו בפני מצבים רציניים ביותר בקשר עם עניני העבודה. מספר היושבים במחנות יגדל. כששרת העבודה הופיעה בפני הכנסת, היא אמרה שמספר האנשים במחנות ירד, אולם, בינתיים, עלה מספר היושבים במחנות ב-40 אלף. יש בזה פלוג גדול, כי באה עליה גדולה. אבל יש בזה גם קושי. לא הבינתי בדיוק, מה הם הסיכויים והתכניות ביותר מפורסות לפתרון בעיית העבודה בקיץ 1950, אפילו אם אניח לרגע שהמצב אינו מעורר דאגה מיוחדת. גם עכשיו המצב הוא די רציני; אנו שומעים שוב על התנשטות, התפרצות וכו' מסביב לעניני לשכות העבודה. אם אפילו נניח שנוכל לשאת במצב כמו שהוא, מתוך הקלה מסויימת אשר תבוא ע"י הקטיף, הרי הלחץ יגבר אחרי הקטיף באופן רציני ביותר.

צריך לעשות סמך קיצוני ביותר - ואני חושב שוועדת העבודה כולה תעמוד לצד שרת-העבודה, במידה שיהיה צורך בכך - בקשר למימון עבודות, בחלוקת עבודות במסגרת הרבה יותר גדולה.

- 3 -

אינני יכול להגיד שיש התקדמות כלשהי

בקשר להקמת מפעלים חדשים. שמענו דברים רבים בהזדמנויות שונות מסרת-העבודה, ומנציגי מסרד העבודה בקשר לכך. אנו יודעים שמפעל של "סולל-בונה" צריך לקום בסביבת מגדל-גד - אסקלון; שמענו על פיתוח איזור תעשייתי בסביבת רמלה-לוד; שמענו על מפעל סוכר; על יסוד כל מה שמענו, אטמח אם אשמע על סיכויים מסויים למפעלים אשר יקומו בסביבה זו. היקף התעשייה לא גדל באופן ניכר, לפי המספרים של המועסקים. צריך להיות ברור לכל אחד מאתנו שאי-אפשר לפתור את כל בעיות העבודה ע"י עבודות ציבוריות. העבודות הציבוריות יכולות לתת פתרון זמני וחלקי, כי הן אינן מתחדשות מעצמן.

ועדת העבודה תיטיב לעשות, אם היא תבקש

ממסרד העבודה תכניות יותר מפורטות לגבי העונה הקרובה, בעיקר לגבי קיץ 1950, כדי שנוכל להשתחרר במקצת מדאגה לעתיד.

א. גולדראט: ברצוני לשאול מספר שאלות. שרת העבודה

דיברה בישיבה האחרונה על התכנית לפיזור

האוכלוסיה. ההון הפרטי לא ילך בנקל למקומות המרוחקים, והנסל הכבד יפול על הממשלה ומסרד העבודה, לפחות בזמן הראשון.

האם הביאה שרת העבודה את הדבר הזה בחשבון, והאם אמנם יהיה

זה הקו הנכון לפזר את האוכלוסיה במקומות אשר אין כיום סיכויים לתעסוקה פרטית בהם?

לא שמענו שום דבר על תעסוקת הערבים.

הערבים הם תושבי הארץ, ואנו צריכים להיות נאמנים לתכניות-

היסוד שלנו. אני סבור שאלה שנשארו בארץ, צריכים ליהנות מיחס שווה.

מה תפקידו של מסרד העבודה בקשר לשיכון

הותיקים? אני מבין שמסרד האוצר מסציא את הכספים. אולם זוהי

בעיית שיכון, בעייה של 11 אלף יחידות-דירות. שמעתי שלהסתדרות

נותנים ששת אלפים יחידות-דירות. כיצד אוסר מסרד-העבודה לחלק

את היחידות האחרות? השאלה העיקרית העומדת בפני האנשים היא

שאלת הקרקע, ומתהלכות שמועות שהאפוסטרופוס מקטה בענין זה.
שמענו שוועדת המספים סינתה וועדה

בקשר לשיכון הותיקים. ענין השיכון נכנס בתחום מעולתה של
ועדת העבודה, ולא יתכן להוציא אותנו מתוך העניינים. האם
המסלה אומרת לזקוט בתפקיד פסיבי, ורק להסציא את המסכנתא,
או שהיא חושבת לעשות יותר, ולהתערב גם בענין הקרקע?
התכנית, שסרת-העבודה הבטיחה לנו

בסוף מאי, הולכת ומתגשמת. נבנו 27 אלף יחידות-דירות. אוסרים
שהעליה ברובה דתית. על כל פנים, אני מניח, שחלק גדול ממנה
הוא דתי עד כדי כך שההסתדרות מוכרחה לפתוח בתי-ספר דתיים.
הייתי רוצה לשמוע באיזה מקומות הוקמו מוסדות-דת, בתוך מספר
גדול זה של יחידות דירות. אי-אפשר שבין כל המתייבים החדשים
לא יהיה לפחות שליש דתי. בשבילי סימן ההיכר של ישוב יהודי
הוא בית-הכנסת,

מה הם טובי ההתייבות כאלף היחידות

להתייבות.

סרת העבודה גולדה מאירסון: יש שיכון עולים ויש שיכון ותיקים.
בקשר לשיכון העולים, אנו מחליטים
באיזה מקום יעמוד הבית. האנשים יוצאים מן המחנות, ואנו יכולים
לכוון אותם. הוותיקים יושבים כבר במקומות מסוימים, ועובדים,
וצריך להביא את הבית אליהם. את השיכון לוותיקים אנו נותנים
רק לאנשים אשר נמצאים בארץ לא פחות מחמש שנים, והם כבר השתרשו
במקומות מסוימים. בקשר לשיכון לוותיקים, מקבלת כל ההסתדרות
מספר יחידות, והיא מחלקת אותן, אם זה בהתייבות הכפרית, ואם
בעיר, כרצונה. אנו דורשים שיקחו בחשבון חיילים ונכים.

ע. גלובמן: כרצוני להעיר הערה כללית, לאופן

הבירורים בתוך וועדת העבודה. אינני

מתעלם מן העובדה שיסנה פוזיציה ואופוזיציה. לאופוזיציה, בתורת
כזאת, יש על מה לחלוק. עד כמה שהתעניינתי בעבודת יתר הוועדות,

שם יושבת אותה האופוזיציה, והוברר לי שיטנם ענינים, אשר בהם מתנהל הויכוח לא לפי ההבדלים של אופוזיציה וקואליציה. אני מחפש דרך כדי להביא את עבודת הוועדה הזאת למסלול הנכון, וכדי שהיא תוכל להביא את תרומתה בשטח התעסוקה, אני רוצה שתהיה לוועדה ההשפעה הפרלמנטרית הרצויה על מהלך הענינים. לצערי, משתבש הויכוח בתוכנו. האופוזיציה מגנה, ואני, בסך 15 הדקות שיש לי, מגן על דברים שהם לדעתי ראויים להגנה. לא זו צריכה להיות הדרך, ואני מבקש את הוועדה להשתדל לדבר לגופם של ענינים.

הערה שניה. אינני רוצה לנגוע בשאלת

20 אלף יחידות-הדיוור. הייתי מבקש את שרת העבודה להביא לוועדה באחת מהשייבות הקרובות את קוי-היסוד של תכנית העבודה בעתיד הקרוב, כדי שיהיה לנו בירור על כל התכנית בשלימותה. כרגע אינני דן בשאלה זאת.

יש לי עוד בקשה. הייתי רוצה להטיל

את הדאגה ל-12 אלף יחידות-הדיוור, על וועדת העבודה, ולא על אגף הסיכון של משרד הבטחון. פתרון הפרובלימה הזאת יפתור לנו עוד פרובלימה אחת, פרובלימה של תעסוקה. יוצר גוף יטובי, אשר ידאג לנכים. אני סבור, שבעייה זאת של סיכון הנכים נכללת בתוך עבודת משרד העבודה.

הייתי רוצה שהוועדה תמלא את ידי,

בכדי שאוכל לבוא בדברים עם שר האוצר ועם וועדת הכספים, ולברוק, מבחינה פרלמנטרית, איך תעשה וועדת העבודה את עבודתה מבחינה תקציבית. לפי דעתי עלינו לדעת מה הצעת התקציב של משרד העבודה לקראת השנה החדשה. במסר לי, כי בתקציב הפיתוח של הממשלה, אשר הוגש לוועדת הכספים, יש 12 אלף יחידות-דיוור לחיילים משוחררים. חשבתי להזמין את אגף הסיקום של החיילים, כדי לדעת מה נעשה בשטח זה בכלל. אני חולק על המספר הזה. יתכן שיש דברים וחופים יותר מבחינת הפיתוח, ויתכן שאין די נושאים מבחינת החיילים המשוחררים. על כל פנים, 1200 יחידות-דיוור הוא מספר זעום מאד.

שרת העבודה ג. מאירסון: המספר הזה נכלל בתוך מספר יחידות הדיוור לותיקים, אשר ייכללו בהןך הארגונים לחיילים משוחררים.

ע. גלובמן: מסיחות עם חברים הנוגעים בדבר, אני יודע יודע שקיימת בעיה של אנשים אשר אינם טייכים לאף ארגון או הסתדרות. הם ותיקים, ומעונינים בשכון, אולם אינם יכולים להגיע אליו.

בטורה שלימה של מקצועות סובל מסק הארץ מחוסר בבעלי מקצוע. אנו כולנו סרבים לדבר על שמירת רמת החיים של הפועלים. אחד האמצעים לקליטת העבודה הוא שמירה על רמת החיים. אני חושב שמטרה העבודה חדש בדבר זה חידוש רב. התקציב שהוקצב לכך לא היה קטן. היות ואני יודע שקופת המדינה אינה עשירה, הייתי מציע להזיז משהו במאמצים ציבוריים. נדמה לי שהסעיף הזה בתקציב טעון הגדלה ניכרת לקראת השנה הבאה. אולי נצליח לגייס את האנשים המתאימים להדרכה מקצועית. אני מכיר שני מקצועות, אריג ומתכת, אשר בקטר אליהם פונים פעמים רבות ללשכות העבודה, ונותני-העבודה אינם נענים, כי אין אנשים מתאימים.

שמענו מספר הערות ענייניות מפי מר בנטוב. אינני רוצה להיכנס להצעתו בדבר עיבוד החולה. לפי מיטב ידיעותי, שוררת הוצה כי ענין הזרמת מים מהירקון לנגב קודמת לעיבוד החולה. עבודה זו, מבחינת תעסוקה, היא כמעט שווה לעיבוד החולה. ענין הזרמת המים דורש הון עצום. את עיבוד החולה אפשר להשאיר, ולדחות לעת-עתה.

בנטוב אמר, כי היה בוחר בהרחבת מסוימת של יחידות-הדיוור, במקום כביש וחשמל. על זה אני חולק. אני רואה את החשמל ואת הכביש כדברים חיוניים ביותר. עלינו לעשות את כל המאמצים כדי שלעולים לא תהיה הרגשה שהם מובדלים. די לנו בהבדל הטכני אשר קיים כבר, שהם נמצאים באזורים אחרים, שמעתי שבכמה שיכונים הסתדרות עומדים לקלוט מספר עולים. אם השיכון של העולה

- 7 -

מאפשר לו להוסיף אח"כ ולהגדיל את ביתו, מוטב שהוא יכנס לבית יותר קטן כיום, ובלבד שיהיה לו כביש וחשמל. אינני ממליץ על הכנסת עולים ללא אור, לקראת עונת החורף. אינני יודע אם נצליח להכניס חשמל לכל המקומות, אבל אפשר לעשות את המקסימום. הכביש הוא הכרחי. ואם לא יבנו את הפניש, בכמה אפשר יהיה להרחיב את הדירה?

אני מתפלא על ידידי בנוב, המציע

שהממשלה תקח לדירה את האיניציאטיבה להקמת כמה מפעלים תעשייתיים במקצועות-יסוד. אינני חרד כל-כך שהתעשייה תישאר בידי ההון הפרטי. לדעתי, אם ההון איננו בא, יכולה הממשלה לקחת את התעשייה לדירה. אבל, אם תבוא הממשלה ותשאל את וועדת העבודה אם להקים מספר מפעלי-יסוד בתעשייה, או להקדיש את הכסף להתייטבות, - אני הייתי מצביע בעד זה שהכסף יהיה קודש להתייטבות. אינני חושב שיחסרו לנו פועלי-תעשייה. אינני סבור, שנוכל להקים תעשייה מסלתית באזורי הגבול. שאלת השיווק והנמל קיימת כאן, כמו בכל העולם. אי-אפשר לעשות את הדבר באופן מלאכותי. שמעתי שבצפת נסגרו מפעלים. אנשים לא ציפו שם לרווחים בשנים הראשונות, אבל החישוב הוא אכזרי מאד. אם לממשלה ישנם אמצעים להסקעות, ההסקעה הקודמת לכל היא ההתייטבות. ידוע, גם, שכשהתרחבה ההתייטבות, במיוחד בקיבוצים, היא הקיטה לה גם תעשייה, לא גדולה, אבל גם לא קטנה.

מסדר העבודה חייב לדאוג לתעסוקה.

לי נדמה, כי בחוץ דיון מיוחד על סבריה וצפת. אינני יודע אם הדבר הוא בתחום שיפוט של וועדת העבודה; אני רוצה לברר את הדבר עם יו"ר וועדת הכלכלה. הייתי בצפת ובסבריה, ושוחחתי עם חברים אשר חיים את הפרובלימות במקומות האלה. מבחינת התעסוקה, המצב שם אינו רע. יש להם הצעות, אשר לו היה גורם מכריע שיזיז אותן במידה מסוימת, אפשר היה להגשים אותן. רק לפני כמה חדשים ישבנו בוועדת-העבודה, ושמענו מפי פינקלשטיין את כל הקשיים הטכניים, הסידוריים, אשר עומדים בפני מבצעי-העבודה, גם אם יש כסף.

אני חושב, שאני רטאי להגיד, שמשרד העבודה הצליח להתגבר על הקשיים, איך שהוא. נסללה איזו שהיא דרך, ויטנה רוטינה מסוימת, אשר אני מעריך אותה במקרה זה. יכול להיות ויכוח על הפרטים, אבל את הרוביקון עברנו. הוא הדין בסטח התעסוקה. גם אם אקח את מספריו של רובין, הרי נעשה הרבה. הייתי רוצה שתהיה בוררות אשר תחליט על המספרים, כי הויכוח הזה על מספרים הוא מגוחך. היתה לנו דאגה עצומה איך נגיע עד הקטיף, בקשר לתעסוקה. ועברנו את התקופה הזאת באופן יחסי לא רע.

אינני מקבל את הדעה שאין לראות

בעבודות הציבוריות את אחד המניעים הראשיים להעברת אנשים לעבודה. העבודות כשלעצמן נחוצות לנו. נהגים מברכים על הכבישים. הכבישים ספתחים את הארץ, ואינני מקבל את הערעור על העבודות הציבוריות. אני סבור שגם בסטח השיכון הגענו להישג רציני. אין חילוקי-דעות בקשר לכך ששרת העבודה תביא לנו את התכנית להנא. אם נקבל אותה, נוכל לרוץ במפורט, ולעייין בכטה פרובלימות.

ס. בנסובו: לא בכל דבר צריך לנהוג התנצחות בין

אופוזיציה וקואליציה. אולם אני משתדל

להיזכר בדברים שנאמרו פה, ואינני רואה נסיונות של האופוזיציה לא לדבר לעניין.

ביחס לאריתמטיקה. אני מצטער שלא הייתי

עד סוף הישיבה הקודמת, אולם שמעתי

שרת העבודה הסיגה על המספרים שהבאתי מדבריו של סר האוצר.

היא הסבירה שאלה הקצנות, ולא תסלומים בעד עבודה שבוצעה. פניתי

לסר האוצר בעניין זה, והוא אישר את דברי. המספרים האלה הם בעד

9 חדשים, על יסוד מספריו של החשב הראשי, של חשבונות שהאוצר

שילם בעד עבודות שהוצאו לפועל. שר האוצר כיוון אותי לפקידים

אשר הכינו לו את המספרים. הוא אמר שמהלואות של $4\frac{1}{2}$ מיליון

לעיריות, נכנס רק מיליון לירות לחשבון זה. יכול להיות שיטבן

עבודות שביצעו אותן, ולא שילמו בעדן. נכנסת לתוך חשבון זה גם

הבניה הפרטית, אולם זה אינו מסנה את המצב. אם לא ניקח בחשבון

3000 או 4000 פועלים העובדים בבנייה פרטית, הרי יהיו כ-15 אלף פועלים, לעומת השקעות של 26 מיליון לירות. לא כל הזמן עבדו. אם נקח סצד אחד 26 מיליון לירות, ומצד שני נניח 10 אלפים פועלים, הרי נשארת הפרופורציה בין העבודה וההשקעה גבוהה מאד.

אידוב כהן: באחת מהישיבות הקודמות ביקש סרלין לעורר בידור בקשר לתעסוקה בארץ. הוא דיבר על

העבודות הציבוריות. בויכוח אתו אמרתי, שאם נישאר צמודים ^{האם תעסוקת מחוסרי עבודה} לעבודות ציבוריות, הרי זוהי תעסוקת מחוסרי-עבודה. / נכללת בתוך תפקידיו של משרד העבודה? בעיית התעסוקה היא בעיית הסמסלה. אני שואל כיצד אפשר לקבל תמונה לא של השקעות בעבודות ציבוריות למען תעסוקת מחוסרי-עבודה בכבישים, או של עבודות אחרות, אלא תמונה של תכניות ומספרים לפתרון בעיית התעסוקה. אם אנשים בכנסים היום לסיכונים, הם זקוקים לעבודה. אפשר לענות לי בדבר זה שייך לוועדת הכלכלה. לדעתי צריך להיות משרד לעניני התעסוקה. אם מדובר על תעסוקה, מדובר קודם כל על חקלאות. אנו צריכים להשקיע את מיטב המאמצים בחקלאות, ולא בתעשייה, כי החקלאות יכולה לחסוך לנו דביזים. הייתי רוצה ששרת העבודה תחשוב על כך. יש לי שאלה חמורה מאד, בקשר עם עליית

קשישים. במידה שהעליה סרומניה והונגריה תגדל, ירבו העולים הקשישים. הצעירים אינם נחפזים לצאת, כי הם יכולים להסתגל למסטר הקיים במקומותיהם. יהיה סוג של עולים אשר יהיה קשה לשלוח אותם לעבודות ציבוריות, לכבישים, לבנין וכו'. לעומת זה, קיים סצב כזה בארץ, שהפקידות בולעת אלפי אנשים. אלפי עולים היו יכולים להסתדר בפקידות, ובמקומם באים צעירים, היכולים לעבוד כייצור תעשייתי ובעבודות ציבוריות, ועובדים בפקידות. הבעייה אצל האנשים האלה מארצות אחרות אינה רק בעיית הגיל, כי אם גם בעיית הלשון. הם אינם מדברים עברית. לדעתי, יש לקבל פקידים בגיל סבוגר יותר, ויש להכשיר את העולים הקשישים לקראת תפקידים אלה.

- 10 -

ח. כהן-סגורי: לדאבוני אני קרוב לעניני הפליות יותר מגן לראט. הוא אמר ששמע שמועה. אני יכול להוכיח את אמיתותה, במקומות רבים באים לדרוש מהסתדרות שטחים לשיכון מהרכוש הנטוש, ואין מקבלים. המדובר הוא בארגונים מסויימים. לוביאניקר אינו שבע-רצון מזה שנותנים לו את החצי ממה שהוא דורש. אולם לנו אין נותנים כלום. אני מוכן למסור רשימת עובדות. יש לפתור את הבעייה הזאת. אני מוכן לתת דוגמה. אני יודע את המצב בנתניה. היה שם שטח נטוש, והסתדרות בנתה כ-200 בתים. 100 ניתנו להסתדרות. מה-100 הנותרים, נתנו ^{חלק} לעובדי-הציוני, אשר מקבל בתים גם מהסתדרות. החלק שהסתדרות קבלה בולט מאד, והארגונים הנמצאים במקום אינם יכולים לקבל כלום. נותנים לנו שטחים מרוחקים. אינני אומר שהדבר הוא כך בכל המקומות, אבל במקומות רבים ישנה הפליה בולטת.

ישנם אנשים אשר אינם משתייכים לאף ארגון. פנו אלינו כ-50 איש, אשר אומרים שאילו היו משתייכים לארגון, היתה בעייתם נפתרת. שאלתי כל אחד מהם מה הוא מוכן להשקיע. 35 מהם מוכנים להשקיע קרוב ל-14 אלף לירות כרגע, והשאר - תוך ימים ספורים. הם דורשים רק קרקע. אני חושב שדבר זה עלול להביא תועלת, ואין הכרח לבדוק דוקא אם הם שייכים לארגון או לא. הם אזרחי המדינה, ויש להם זכויות שוות לאזרחים אחרים.

בקשר לפרדסים. תוך תקופת הגשם, הם לא יסבלו. הייתי רוצה שמשרד העבודה יחשוב על כך שבהתחלת האביב יקבלו הפרדסים עיבוד. בכל לשכת-עבודה ישנם אנשים אשר ניהלו פעם פרדסים. יש לחייב כל לשכה למנות מישהו אשר יעסיק במידת-מה חלק מהעובדים הבאים ללשכה בפרדסים. זה כדאי לנו, מחזיקים רכוש, ומקבלים תעסוקה ודביזים.

אני מוכן למסור את הצעותי בקשר לעולים, לא רק בכתב. תהיינה שאלות, שאני מוכן לענות עליהן בעל-פה. אני חושב שמהעליה האחרונה של יוצאי תימן אפשר יהיה להעסיק אנשים לא מעטים בפיתוח התעסוקה, בעבודת ידים, והיה כדאי לעשות את זאת גם מבחינת הייצור.

- 11 -

שרת העבודה ג. מאירסון: הייתי מאד רוצה שתתקבל הערת היו"ר, וטאפטר יהיה לדון כאן בצורה רצינית. הייתי רוצה שלדיונים יהיה אופי של התיעצות, יותר מאשר ביקורת והגנה. המסרד שלנו מורכב מאנשים, אשר התחנכו לא להיות מרוצים ממעשיהם, אלא להיות טרודים במה שלא עשו עדיין. אנו מסתדלים למסור את הדברים כמו שהם, ולכן לא אכנס עכשיו לויכוח על מספרים. המספרים אינם סודיים. אני יכולה להזמין את רובין ובנטוב, וכל חבר אחר מהוועדה, להיכנס למסרד, לשבת עם ראשי המחלקות, ולבדוק את המספרים. נשמעת כאן נימה לא נעימה, כאשר מדובר על מספרים, כפי שרובין עשה זאת לא פעם. מכניסים כאילו כוונה מצדנו למסור מספרים סודיים. אם ימצאו טעות - הרי טעות לעולם חוזרת. אבל, אין ליחס לנו כוונות של זיוף מספרים למפרע. אם הרצון הוא באמת רצון אמתי לברר דברים, חברי הוועדה יכולים לבדוק את המספרים. אם הכוונה להוכיח שיש זיופים, הרי בין כך לא נוכל לסכנע את החברים.

אני רואה בדאגה רבה את האביב והקיץ הבא.

אולם יחד עם הדאגה, ישנם גורמים המונעים מאתנו יאוש. יש לנו תכנית, והיא עדיין בגדר תכנית שלא נתאשרה. הגעתי להסכם פרינ-ציפיוני עם שר האוצר, שיש לחסל את המחנות עד ספטמבר או אוקטובר כשנה הבאה. יש ביננו חלוקי דעות בדבר מספר יחידות דיור הדרושות לשם חיסול המחנות, אולם את הויכוח הזה אפשר ליישב. הויכוח הוא כמה יחידות דיור תתפנינה ע"י שכונ הותיקים. אולם ויכוח זה אינו מדאיג אותי. כשאנו מדברים על חיסול המחנות, אנו מתכוונים לכל העליה שתבוא עד לתאריך החיסול.

לביצוע תכנית זו יהיו דרושים לנו

15.600.000 פועלים. אנו לוקחים בחשבון כשמונה חדשים. מספר

זה של עובדים אינו כולל את העובדים שהם מחוץ לעובדי הבנין.

ועדת הכספים הסכימה כבר

ל 12.000 יוידות, והויכוח הוא על תוספת. יתכן שנקבל עוד

משהו. עפ"י אומדנה זהירה, אנו חושבים ש 25.000 פועלים יהיו

עסוקים בבניה פרטית וצבורית - מלבד העובדים מחוץ לעבודות

הבנין היסודות. כ-15,000 פועלים יהיו עסוקים בעבודות
ציבוריות של הממשלה ושל הרשויות המקומיות, ובהתחלת עבודות
הפיתוח. בחדשים הקרובים לא ניכנס לעבודות פיתוח גדולות,
מסיבות שונות.

מחלקת ההתיישבות של הסוכנות עומדת

להקים בשנה הבאה על-פי תכנית משלה 150 כפרים חדשים בצורות
שונות. הסכימה היא בערך של 100 משפחות לכפר. לזה דרושים סכומים
גדולים, אנו רוצים להקים את השיכון בצורה כזאת שחלק מהמשתכנים
יהיו גם קלינטים לעבודות הציבוריות שלנו. ברור, שהתקציב
ההתיישבותי השנה הוא הרבה יותר גדול מזה של השנה הקודמת.
התכנית היא שבשנה הקרובה יכנסו בערך

85-90 אלף מפרנסים בשליש לחקלאות, בשליש נוסף לעבודות צבוריות
ובנין ובעוד שליש למלאכה ותעסיה, בחיים הכלכליים בארץ.

הממשלה חושבת להתחיל עכשיו בפיתוח

ההתיישבות בנגב. אם נתעלם מענין התעסוקה לרגע, הרי כדי שנוכל
ללכת להתיישבות ניכרת בנגב, נחוצים לנו כבישים בסכום של
כ-2¹/₂ מיליון לירות. אלה כבישים ארוכים, וידוע שלבנין כבישים
בנגב דרושה עבודה רבה. אי-אפשר לעשות את יישוב הנגב, ואין
להקים את מפעלים המלח בלי כבישים. יש עבודת שיכון רגילה של
כבישים, שהם נחוצים, ויש כבישים שאין לוותר עליהם. אני מיעצת
לחברי הוועדה לעבור בכביש החדש לירושלים, סובא-עין-כרם, וארץ
חדשה תתגלה לפנייהם. הכביש טרם נגסר, אולם הוא יגמר בקרוב.

אין החלטה סופית על הצעתנו. יש לנו

סכימה, אין אנו חושבים לחלק את 50 אלף היחידות בין המקומות
השונים. (להלן קראה שרת העבודה את רשימת המקומות, ואת מספר
יחידות-הדיור אשר מקציבים לכל יחידה). עוד אין החלטה סופית
על החלוקה.

את החלוקה הפנימית אין אנו עושים,

ואין אנו מחליטים על צורות ההתיישבות. אנו מעמידים למחלקת
ההתיישבות של הסוכנות מספר יחידות, והיא מחלקת אותן לפי הצורך.

א. גולדרט: האם המסמלה מוצאת לנכון למסור לרשות הסוכנות, ולהוציא מרשות הסדינה ענינים כה חשובים?

שרת העבודה ג. מאירסון: היתה ישיבת הועה"פ הציוני בזמן ידוע, ושם הוחלט על הפונקציות שהעם היהודי, כפי שהוא מיוצג בסוכנות, סמלא. הוחלט, שעניני העליה וההתייחסות הם תפקידי הסוכנות.

ברור שמשרד העבודה מעונין לקבל אישור

בהקדם על תכנית זו. התחלנו כבר לעשות סידורים להזמנת חברים וחלקי בנין סטנדרטיים, אשר יוזילו את המחירים בהרבה, ויהיו די נוחים. ברור, שחלקי הבנין הסטנדרטיים יוזלו בהרבה את הבנין. מתנהל מו"מ עם פירטה גדולה, ואם הדבר יקום, יוזל מחיר החלונות במידה ניכרת.

הפתרון איננו להזמין דברים מהו"ל, אלא

להגיע בארץ למשהו מתקבל על הדעת, אם נזמין כיום 30 עד 40 אלף דלתות, לא יתכן שכל דלת תעלה 15 לירות. נוסף לכך, מקילה הסטנדרטיזציה על התיכנון; הרוטינה שנכנסה לעבודות השיכון היא, לדאבוני, מועטה מאד. ישנם קשיים אובייקטיביים, ואנו משתדלים להתגבר עליהם. רובין אמר פעם שאפשר היה לבנות את הארץ בלי אדריכל ובלי מהנדס, ונזכחתי שהוא צדק. אנשי התיכנון שלנו רוצים דברים טובים, ואני משתדלת להוריד אותם מהרקיע לארץ, והסחיבה הזאת עולה בכוח רב. אם נתכנן/במרחבים, תהיה אפשרות גם לתכנן בניני תעסוקה.

בענין הכשרה מקצועית, אני רוצה להכניס

הכשרה מקצועית למקצועות בנין לבחורות. דרושים לנו מאות מדריכים אשר ידריכו את הפועלים טאינם בעלי-מקצוע. אנו מסתתפים עכשיו, יחד עם אנף הקליטה, בפתיחת קורסים של הכשרה למקצועות שונים כבר במחנות, כדי שאנשים היוצאים מהמחנות יהיו מוכנים לעבודה.

אינני יכולה לקבל את ההגדרה של אידוב כהן, שתפקידו של משרד העבודה לדאוג למחוסרי-עבודה בלבד, ולא לתעסוקה בכלל. אני רואה את תפקידנו אחרת. מתוך כך נוצר מגע קרוב בינינו ובין משרד הקיצוב והאספקה בנוגע לחסרים גלמיים. אין ספק תעשייתי בארץ שאינו מתקשה לקבל דביזים, ושאינו פונה אלינו.

בנוגע לאזורי התעשייה, הרי כל בעל-הון שבא מחו"ל, מתקשר עם משרדנו, ואנו עוקבים אחרי הדברים, ומנסים ללחוץ עד כמה שאפשר על פיתוח מפעלי מלאכה. דבר זה נכנס לתפקידי המשרד שלנו. במידה שיט לנו משקל, אנו פועלים לסובת התעשייה, מנקודת השקפה של התעסוקה.

עורכים חקירה על מצב התעסוקה זה

שבועות אחדים, כדי להוכיח אם גלובמן צדק או לא במספר שהוא נקט בו בקשר לקליטת פועלים בתעשייה ומלאכה.

בנטוב אמר, שהוא מרוצה מזה שהויכוח על

בתי-עץ נגמר. לדעתי לא היה זה ויכוח, כי בנינו בתי עץ מתוך חוסר ברירה, ומתוך דחיפות העניין. אולם אינני יכולה להבטיח שלא נוסף לבנות מעץ, אם נקבל את הסכימה של 50 אלף יחידות-דיוור. בתי-עץ נוחים מנקודת-מבט מהירות הבנייה. בנטוב דיבר על 1000 בתי העץ. מזה אינני יכולה להסתלק, כי הם כבר נסמרו לעבודה. בבתי-עץ ניתן שטח גדול יותר למשפחות.

נעשים עכשיו נסיונות בכדי למצוא שיטת

בנייה חדשה, זולה ומהירה. אם הנסיונות יצליחו, נוותר לגמרי על העץ. אינני יודעת באיזו נקודת להתחשב, כי לפני שבועיים היה מאמר ב"על המשמר", שביקר את השיכון באופן קטלני, בגלל זה שאין בונים בתי-עץ.

הייתי רוצה ששטח היחידות יהיה גדול

יותר. אנו בונים כעת יחידות של 25 מטר, 30 מ', וגם של 32 מ'.

בקשר לכביש וחשמל, ברצוני להעיר מספר

הערות. אינני יכולה להבטיח שבכל בית יהיה חשמל. הייתי בארץ

סספר שנים בלי חסמל, ולא סבלתי מאד. ברור, שרצוי סיהיה חסמל, ונסתדל לספק אנתו במידת האפשרות. אני חושבת שכביס הוא הכרחי. אל נשכח שהבתים הנבנים הם בלי כניסה. יס די נוץ עם כביס, ואין לוותר עליו.

היה לי פעם ויכוח גדול עם גולדראט ביחס לבתי-כנסת. לא אתן באופן אוטומטי בית-כנסת ליטוב חדס. אבל כל יטוב אשר יפנה אלינו וידרוס בית-כנסת, יקבל אותו סיד. אינני מסכימה לגולדראט כאשר הוא/ססיסן ההיכרות של יטוב בארץ הוא בית-הכנסת. אני חושבת שיטנם יהודים טובים אשר איננ נזקקים לבית-הכנסת. ביקרתי בטוסקבה בבית-הכנסת, כי ידעתי מה הוא ערכו של בית-הכנסת בטוסקבה, ולולא הייתי הולכת לשם, הייתי עושה מסגה גדול. אין להשוות את בית-הכנסת לבית-ספר. יטנו חוק חינוך-חובה במדינה, וכל ילד חייב ללכת לביה"ס. לכן סוכרח להיות בית-ספר. אני חוזרת ואומרת שכל מי שיפנה אלינו בקשר לבית-כנסת, יקבל אותו סיד.

אינני סוכנה לקבל עלי את החסאים של עירית חיפה, אשר ננתה שיכוניס בצפיפות איומה. ל-26 המיליוניס, לא הכנסתי את הבניניס הפרטיים אשר הולכים ונבנים.

ס-26 מיליון דולר לעבודות ציבוריות ושיכון, שולס חלק קטן, פחות מהעבודות אשר נעסו כבר. בענין עבודת הידים, אנו סתלכסיס, ועטינו לא מעט מהעברת אנסיס לעבודת ידים. עשו נסיונות לעשות חצץ בידים, גם כדי להעסיק יותר אנסיס, וגם מפני שאין סכונות סספיקות, והוברר שההוצאות הנוספות הן קסנות מאד. מהנדסיס אומרים, שחצץ בידים הוא יותר טוב. בירושלים ישנה דרישה שנעשה חצץ בידים. אין בדעתנו לעבור לשיטת ידים בכלל. אינני יודעת אם לא כדאי לקחת את הכסף הנוסף שעבודת ידים בחצץ תדרוש, ולהשקיע אותו למשהו פרודוקטיבי אחר. אנו רוצים שכל לירה תתן מקסימום של בנייה.

אינני חושבת שנעבור לצורת בנייה

ערבית. כל חודש מוצאים כספים רבים למחנות העולים. אנו רוצים לשחרר את הכספים האלה, ואין ללמד עכשו את שיטת בנייה הבנייה הערבית.

אינני חושבת שהממסלה תקח על עצמה את

התעסיה בקרוב. לעומת זה היא עושה מאמצים לעודד תעסיה בכל הדרכים, ברמלה ולוד כבר עובדים. בעכו מקימים בנינים. גם וירושלים מכינים איזורים לתעסיה, יותר ממה שאפשר לשכנ. עד שיגמרו להכין את הטסחים ברמלה - לוד, אני בסוחה סיהיו סם גם מפעלים. אנו מוכנים לתת הנחות לתעסיות חדשות. אנו מחפשים דרכים כדי לעודד הסקעות לתעסיה.

גיל שאל בקשר לגסמים בצריפונים. אני

רוצה להגיד שהצריפונים עמדו לעת עתה נגד הגסמים.

בקשר לתותחי הבנין, ברצוני לומר סלקחנו

אותם בחסבון, והם עובדים.

היתה שאלה בקשר להכרזות בעניני עבודות

צבוריות. הסיטה היא על ידי הכרזה. אין אנו מעונינים לתת עבודה דוקא לסולל בונה. אנו מעמיכים עבודה על סולל בונה, התוך חוסר ברירה. גם לקבנים אחרים אנו מוסרים עבודה, וכל הקבלנים עסוקים. כשמסרנו עבודות לסולל בונה, עמדנו תחת לחץ איום של תעסוקה. לו היו קבלנים אחרים מצויידיים בצירוד הדרוש, היינו נותנים להם את העבודה. הקבלנים בעצמם מתלוננים שאין להם צירוד מספק.

גיל הציע הצעה מענינת על הלאמת קרקעות.

אם הוא יכניס הצעה כזאת לכנסת, הוא ימאא תומכים. הוא הציע הלאמת קרקעות של חברות סיכון וסל עובדים. אם כבר הלאמה, יש להלאים את כל הקרקעות.

חברות הסיכון ניהלו מ"מ עם הממסלה

המנדאטורית על חולות. בגלל זה לא מגיע להם סיצרקו בהם אבנים.

האמוראים קוטה ירוה לכולם.
 אזלי אין לו ברירה אחרת. אולם, יסלחו הארגונים הקטנים.
 במידה רבה הם רוצים להיות מהמוכנ. אם זליג לוביאניקר
 קבל מה שקבל, הרי הוא קבל זאת אחרי שהתרוצץ ממקום למקום,
 והביא הצעות יום יום. הוא היה אצלי, הוא היה אצל קפלן,
 הוא היה אצל האמוטרופוס, ודרש את שלו. מה עשו הארגונים
 האחרים? הם חיכו, ואחרי שראו שלוביאניקר מקבל מה שהוא,
 הם דורשים חלק. דרושה לכם קצת איניציאטיבה, וקצת ריצה.
 ישנו משרד, ואחס יכולים לפנות.

הפרדסנים חושבים להחיות עוד 10.000 דונם,

ויחכנו שיוחר. ישבו מומחים, ויבריעו בענין זה.

בענינים ציבוריים לשיכון נלקחו בחשבון.

על צורת העבודה בפרדסים, ברצוני להגיד
 מספר מלים. ישבתי בשנה הקודמת עם ארגוני הפועלים, וניסיתי
 להשפיע עליהם שיסכימו לקבלנות. אחרי שהם כבר היו מוכנים,
 סרבו הפרדסנים. אני דברתי עם נציגי הפרדסנים והם אמרו שלא
 יסכימו לקבלנים. אין פירוש הדבר שפרדסנים אחדים אינם
 מתקטרים עם קבלנים, אולם הנציגות סרבה.

מגורי הביא הצעות מעטיות בקשר למלאכת
 יד וחעטיה בחיה, ונקח את הדבר בחשבון. הזמנו אדם אשר יש
 לו נסיון בארגון דברים כגון אלה מחו"ל. (ת. מגורי: הייתי
 רוצה להפגש אהו). זו אשה. כשהיא תבוא ארצה, אוכל להפגיש
 אתכם.

הוקמה מחלקה לתעסוקת פועלים, ואנו

נגשים להכשרה מקצועית בשטחים שונים.

לרובין אמרתי שאזורי חעטיה מתפתחים.

יש מפעלים אשר חלק מהציוד הדרוש עבורם נמצא במקום

ולא חמיד אפשר להעביר אותו. הוזמן ציוד, ואני בטוחה שעם החלחלה הבניה באשקלון ומגדל-גד, יחילו גם המפעלים לפעול.

אינני יכולה לקבל כקנה-מדה לחריפות

התעסוקה הפקנות והחנקשויות בלשכה. אנו יודעים שמצב העבודה בצפת למשל הוא טוב, ובכל זאת אמרה אסתר וילנסקא באמפה המונית בצפת שיט רעב במקום.

אתמול קבלתי אח הדו"ח של הלשכה לחודש

נובמבר, אם לפי הדו"ח היה מספר הפועלים שעומק האבטלה שלהם היה למעלה מ-19 יום קרוב ל-3000, אין אני רואה את המצב כטרגי. המצב גרוע, כמובן, אבל יש להתחשב בקטרוח אלמים חיילים שהשתחררו במשך השנה, מהצבא, ובכל עולי המחנות. לא כולם עובדים בתעסוקה מלאה. אבל, באופן יחסי, המצב אינו טראגי.

בקטר למעמסה אשר אנו מטילים על עצמנו

בקטר לפיזור האוכלוסיה, עלי להגיד שאין לנו בריחה. אם אנו רוצים להוציא את העולים מהמחנות, לשכון ולעיסוב ע"י כך צא את הארץ, ולהכניס אותם לחיי יצירה וכלכלה עצמית, אנו מוכרחים לעשות זאת. הכסף שידרש לכך יהיה מוכרח לבוא מתקציבי הפיתוח.

בענין תעסוקה יצרבים, ברצוני לציין

שאינן כמעט חוסר עבודה בין הערבים. הם עסוקים במסיק וקצת בקטיף. נכון שאנו מחוייבים לדאוג להם. דאגנו לא מעט

בענין שיכון נכים וחיילים, יוכל למסור

לכם פרטים מר סינקלשטיין.

אשמח לשיחה על התקציב, כשהיא יהיה מוכן.

בקטר להכירה במחכת, עשינו את הסידורים,

גם במחנות וגם בצפת ובטבריה. צפת וטבריה רוצות לקלוט עולים, והתעסוקה איננה פרובלמה שם.

אל בקשר לענין חקיקת חרי ברור יישנו מחסור במקידים מוכשרים. מי נרשם בלשכה למקידות? כל מי שאין לו כוח, או מי שאין לו מקצוע אחר. יתכן שנצטרך להכשיר מקידים, כשם שאנו מכשירים פועלי בנין, אבל צריך לקחת בחשבון שהכשרת מקידים לוקחת חדשים אחדים. אמרתי לאנשי ירושלים להגיש חכנית בקשר לזה, ונראה מה אפשר יהיה לעשות.

החלוקה בשיכון הותיקים היתה ציחה להיות

במשרד העבודה. התחלנו לטפל בזה. אני יכולה להגיד, אולי לשמחתי, שדבר זה יצא מסמכותו של משרד העבודה, מכיון שועדת הכספים, בדיוניה של אשור הסכום לתקציב הותיקים, נכנסה לדיון לגופו של הענין, כמה יקבל כל אחד. נבחרה שם ועדת משנה. לנו הדבר נוח יותר, אולם אני חושבת שהדבר אינו צריך להיות כך. הרבה יותר נוח לנו כשמשוהו אחר מקבל את העבודה, אבל, לדעתי, נכנסת ועדת הכספים יותר מדי לפרטי הדברים. הדבר תלוי בחברים של אלה היושבים כאן.

בענין חמשים היהודים מנחניה, יכולות

להיות כתובות אחדות. יחידות השיכון מתחלקו לפועלי ארגונים, למעמד הבינוני הכולל חנונים, מקצועות חפשיים ובתי מלאכה, ולעיריות או למועצות המקומיות. חמישים איש אלה יכולים להשתייך לאחת משתי הכתובות הראשונות, ואם אינם חנונים או רופאים או עורכי דין או בעלי מלאכה, הם יכולים להיות סתם חושבי מקום. המועצה המקומית חייבת לדאוג להם.

אני מקוה שבישיבה הבאה, ואולי בישיבה

שאחיה, נוכל לבוא בתכנות של עבודות צבוריות על פי התקציב, ואולי יהיה גם אשור קונקרטי על מספר יחידות השיכון. בינתיים, אני חושבת שכדאי לערוך שיחה בועדה בענין חוקים. חוקים אלה לא יכללו את הסכמה על חוקי הבטוח העממי.

ע. גלובמן: רציתי להציע לוועדת העבודה לא לסכם דבר.

אני מדבר מבחינה פרוצדורלית. יש לי

הצעה משלי, ואני מניח שגם לאחרים יש. אולם יש לדאוג קצת לאופן עבודתנו. גם שרת העבודה והבטוח העממי תביא חכנית לקראת השנה החדשה, נוכל להעלות את הערכת הועדה בסיכום. אבל כעת אין טעם לכך. אני מניח שבעוד חשתיים נבקש משרת העבודה והבנוי להגיד לנו מה נעשה כבר לפי החכנית החדשה. אי אפשר לקבל בכל כעם סיכום. אם ילחנו, אהיה מוכרח להסכים.

ח. רובין: לא טענתי שמבחינה פרוצדורלית יש חובה לקבל החלטות. הרוב יכל להחליט אם הוא מקבל החלטה או לא.

לחנן הצעות. אני אביא הצעות אשר אציע להביא אותן לכנסת בשלב זה. (קורא את הצעותיו)

א. כהן: יש בהצעות דברים משני סוגים שונים, יש הצעות חדשות, אשר לא נדונו בוועדה. ויש מקום לדון עליהן. יתכן שתברים אחרים יציעו הצעות אחרות באותם העניינים. ישנם דברים אחרים שנעשים, ואי אפשר להגיד שיש להניע ולעשות אותם, כגון עבודת הימים. אם מציעים את הצעותיו של מר רובין כסיכום, הרי יהיה טוב ויכוח, כי זה לא יעשה לפני ויכוח.

אני מציע שנראה את הבירור הזה כבירור אינפורמטיבי בלבד, ולא נקבל סיכום. יש לסכם רק דברים בעלי ערך בכנסת. אני מציע להמחין, ולהביא את הסיכום יותר מאוחר. יש מקום להצעות חדשות, ויש לדון עליהן בישיבות הבאות.

ח. רובין: אי אפשר להגיד שהדברים לא היו בדיון. אין הדבר מחייב לקבל את ההצעה או לא, אבל בנטוב הציע את הדברים.

שרת העבודה ג. מאירסון: אני חושבת שאי אפשר לקבל החלטות על יסוד צברי בנטוב, ועל יסוד זה שהדברים הוזכרו בוועדה. אם הועדה מעוניינת, היא תוכל להעמיד את הדברים לדיון. השאלה היא אם יש צורך בכך. הפקעה מגרשים אינה ענין לוועדת העבודה. אם יהיה דיון על כך, אני מוכנה להוכיח שבנין בתים מפורזים במושב בוח יעלה יותר מאשר ריכוז צדול של בתים על יד המושבות.

היו"ר ע. גלובמן: מבחינה פרוצדורלית, עלי להעיר שהדברים הוזכרו בוועדה. על מספר דברים קבלנו חסובה. על כמה דברים אני חולק, ולו גם משרד העבודה יודיע שהוא יחמוך בהם.

אני מציע שנפתח את אותה הישיבה באחת

מהישיבות הקרובות. שמענו את ההצעות, ושמענו שבוער שבוע או שבועיים נקבל חכנית מטורטת על עבודתו של משרד העבודה להבא. אז אפשר יהיה לפתוח בויכוח קונקרטי, ונצא להצביע על מספר שאלות.

ח. רובין: אינני מבין לשם מה הויכוח. הצעתי

הצעות, ואם הרוב מתקשה לקבל אותן, הוא יכול להחליט שהועדה תביא את הדברים לישיבה הקרובה או לשיבה שתהיה בעוד שבועיים. יכולה להחליטם הצבעה, והרוב יחליט.

ג. מאירסון: אני דורשת "קופירייט" למשרד העבודה. אינני מוכנה שכביש אילת ועוד כמה דברים יופיעו בהצעה זו. אנו דברנו כאן על כמה חכניות, וההצעה אינה חדשה.

ח. רובין: זה יכל להראות כסיכום.

ע. גלובמן: אני מציע ש נברר את הצעותיו של ח. רובין באחת מהישיבות הקרובות שלנו, תוך כדי דיונים להבא.

ה צ ב ע ה .

נחקבלה הצעה היו"ר לדחות את הבירור

על הצעותיו של חבר הכנסת רובין לאחת מהישיבות הקרובות.

הישיבה ננעלה בשעה 14.00